

който върнува въ мене, и да умре, ще оживѣ. И всякой който е живъ и върнува въ мене, до въка нѣма да умре. Върнуваш ли това? Казува му: Ей, Господи, "азъ повѣтувахъ че ты си Христоſъ, Сынъ Божій, който има да дойде на свѣтъ-тъ. И като рече това, отиде и новыка скрытомъ сестра си Марій, и рече: Учителъ-тъ дойде, и тя зове. Тя щомъ чу, стана скоро и отиде при него. (Иисусъ не бѣ дошелъ още въ селото, но бѣше на място-то дѣто го посрещнало Мареа.) А Іудеи-тъ, които бѣхъ съ неї въ къщи и изглеждаше, като видѣхъ че Марія стана скоро и излѣзе, отидахъ подирѣ ѝ, защото думахъ: Отива на гробъ-тъ да плаче тамо. И като дойде Марія тамъ дѣто бѣше Иисусъ, та го видѣ, паднахъ на нозѣ-тъ му, и казува му: "Господи, ако бѣше бѣла ты тута, нѣмаше да умре братъ ми. Иисусъ като ѝ видѣ че плаче, и тѣзи ѩо бѣхъ съ неї Іудеи че плачатъ, растихъ са духомъ, и си смути; И рече: Да го турихте? Казува му: Господи, ела и видѣши. Просъзли ся Иисусъ. (36) И думахъ Іудеи-тъ: Виждъ колко го обычаше. А нѣкон отъ тѣхъ рекохъ: Не можаше ли тойзи, който отвори на стѣни-тъ очи-тъ, да направи щото и тойзи да не умре? Иисусъ прочее наѧ като тѣжъше въ себе си идува на гробъ-тъ. То бѣше пещера, и на неї лежеше камъкъ. Казува Иисусъ: Дигиѣте камъкъ-тъ. Казува му Мареа, сестра-та на умрѣлый-тъ: Господи, съмъди вече, защото е четвъродневенъ. Казува ѹ Иисусъ: Не ти ли казахъ, че ако повѣрувашъ ѩче видишъ слава-тъ Божій? Тогазъ дигиѣхъ камъкъ-тъ дѣто лежеше умрѣлый-тъ. А Иисусъ дигиѣ очи на горѣ и рече: Оте, благодарихъ ти, че мя послуша. И азъ знаехъ че винаги мя слушашъ; но ѹза прѣстоящи-тъ народъ рѣкохъ това, за да повѣруватъ че ты си мя проводилъ. И това като рече, възгласи съ голѣмъ гласъ: Лазаре, излѣзъ вънъ! И излѣзе умрѣлый-тъ, рѣчи-тъ му и нозѣ-тъ му повити въ саванъ; и лицето то бѣше забрадено съ кѣрижъ. Казува имъ Иисусъ: Расповийте го, и оставете го да си иде. Тогазъ мнозина отъ Іудеи-тъ, които бѣхъ дошли при Марій, и видѣхъ това ѹто стори Иисусъ, повѣтувахъ въ него. А нѣкон отъ тѣхъ отидахъ при Фарисеи-тъ, и казахъ имъ всичко ѩо направи Иисусъ. Тогава цървосвященици-тъ и Фарисеи-тъ събрахъ съборъ, и говорѣхъ: "Що да сторимъ? Защото тойзи человѣкъ мнози

48 го чудеса прави. Ако го оставимъ така, всички ѩо повѣруватъ въ него; и ѩе дойдатъ Римляни-тъ и ѩе истрѣбятъ и място-то и народъ-тъ ни. А нѣкой си отъ тѣхъ, на име "Каїфа, който бѣше цървосвящениникъ прѣзъ тези години, рече имъ: Вы нищо не знаете; "Нито размысливате, че є по добрѣ намъ да умре единъ человѣкъ за народъ-тъ, а не да загъне цѣлъ народъ. И това отъ себе си го не рече, но понеже бѣше цървосвящениникъ прѣзъ онѣжъ години, пророкува че ѩе умре Иисусъ заради народъ-тъ; "И не токо за народъ-тъ, но и за да събере на купъ разсѣяни-тъ чада Божіи. И тъи отъ онзи денъ говорихъ ся да го убѣхътъ. За това Иисусъ не ходѣше вече явно между Іудеи-тъ, но отиде отъ тамо на място-то близу до пустынѣ-тъ, въ градъ нариаемый "Ефраимъ, и тамъ живѣше съ ученици-тъ си.

55 И наближаваше Пасха-та на Іудеи-тъ, и мнозина отъ това място възлѣзохъ прѣди Пасх-тъ въ Йерусалимъ, да очистятъ себе си. Тогазъ "търсѣхъ Иисуса, и разговаряхъ ся помежду си като стоехъ въ храмъ-тъ: Какъ ви са струва? Нѣма ли да дойде на празникъ-тъ? А бѣхъ дали заповѣдъ и цървосвященици-тъ и Фарисеи-тъ, ако разбере нѣкой дѣлъ е, да извѣсти, за да го уловятъ.

ГЛАВА 12.

1 А шестъ дни прѣди Пасх-тъ, дойде Иисусъ въ Виеапѣ, "дѣто бѣше бывшъ-тъ умрѣлъ Лазарь, когото въскрѣи отъ мъртвъ-тъ. И "направихъ му тамъ вечеръ, и Мареа слугуваше; а Лазарь бѣше единъ отъ тѣзи, които сѣдѣхъ съ него наедно 3 на тръпежъ-тъ. Тогази "Марія зѣ единъ литражъ чисто драгоценно миро наредъ, и помаза нозѣ-тъ Иисусови, и отры нозѣ-тъ му съ космы-тъ си; и кѫща-та си испълни отъ благоуханіе-то на миро-то. Тогазъ единъ отъ ученици-тъ му, Іуда Симоновъ Искаріотски, който щѣше да го прѣдаде, казува: Защо да ся не продаде това миро за триста динари, и да ся дадѣтъ на сиromасы-тъ? А това го рече, не защото го бѣше грыжа за сиromасы-тъ, но защото бѣ крадецъ, и той имаше касж-тъ, и носише каквото туряжъ въ неї. Тогази Иисусъ рече: Недѣлите ѝ; за денъ-тъ на погребеніе-то ми го е задържала. Защото сиromасы-тъ всяко имате съсъ себе си, а мене всяко пѣмате.

^а Гл. 3; 36. 1 Іоан. 5; 10 и
друг.;
^и Мат. 16; 16. Гл. 4; 42. 6;
14. 69.
^о Ст. 19.
^п Ст. 21.
^р Лук. 19; 41.
^с Гл. 9; 6.

^и Ст. 4; 23.
у Гл. 12; 30.
^ф Гл. 20; 7.
^х Гл. 2; 23. 10; 42. 12; 11,
18.
^ц Псал. 2; 2. Мат. 26; 3. Мар.
14; 1. Лук. 22; 2.
^и Гл. 12; 19. Аѣли. 4; 16.

^ш Лук. 3; 2. Гл. 18; 14. Аѣли.
4; 6.
^щ Гл. 18; 14.
^ю Иса. 49; 6. 1 Іоан. 2; 2.
^и Гл. 10; 16. Ефес. 2; 14,
15, 16, 17.
^в Гл. 4; 1, 3. 7; 1.
^п Виждъ 2 Аѣли. 13; 19.

^ю Гл. 2; 13. 5; 1. 6; 4.
^и Гл. 7; 11.
^а Гл. 11; 1, 43.
^б Мат. 26; 6. Мар. 14; 3.
^в Лук. 10; 38, 39. Гл. 11; 2.
^г Гл. 18; 29.
^д Мат. 26; 11. Мар. 14; 7.